

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **AB style Group a.s.**, se sídlem Křížíkova 1774, Frýdek - Místek, zastoupený obecným zmocněncem JUDr. J. P., proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2012, č. j. 8 Af 69/2010 - 81, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2012, č. j. 8 Af 69/2010 - 81, **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 2. 12. 2009 žádost o vydání povolení k provozování daňového skladu podle § 20 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních (dále jen „zákon o spotřebních daních“). Tuto žádost Celní úřad Ostrava rozhodnutím ze dne 24. 3. 2010, č. j. 632-12/2010-140100-23, zamítl. Proti rozhodnutí celního úřadu podal žalobce odvolání. Žalovaný je však rozhodnutím ze dne 4. 11. 2010, č. j. 15795-11/2010-900000-302, zamítl.

Následně žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí žalovaného žalobu u Městského soudu v Praze, jež rozsudkem ze dne 28. 8. 2012, č. j. 8 Af 69/2010 – 81, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu včasnou kasační stížností, kterou opírá o důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b), tj. namítá nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky městským soudem v předcházejícím řízení a nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.

Zároveň s kasační stížností stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Jako

důvod návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že pokud by uspěl v řízení o kasační stížnosti a v mezidobí by musel dle pravomocného rozsudku krajského soudu vydat žalobci povolení k provozování daňového skladu, bylo by povolení vydáno někomu, komu být vydáno nemělo a muselo by být následně zrušeno. Taková situace by podle stěžovatele neprospěla ani žalobci a mohla by mu přivodit nepříznivé následky, zejm. finanční ztrátu. Dále stěžovatel poukázal na to, že zákon o spotřebních daních nedává stěžovateli pravomoc zrušit v mezidobí vydané povolení k provozování daňového skladu, pokud by bylo kasační stížnosti vyhověno. V takovém případě nelze aplikovat ani § 20 odst. 18 a § 19 zákona o spotřebních daních, jež upravují zánik a odnětí povolení k provozování daňového skladu.

Žalobce ve vyjádření ze dne 17. 12. 2012 uvedl, že s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Podle jeho názoru by se jednalo o prodlužování nezákonného stavu, kdy celní orgány odpírají žalobci povolení k provozování daňového skladu a tím zasahují do jeho práva na podnikání. Stěžovatel svým návrhem předjímá rozhodnutí ve věci samé, když uvádí, že by při realizaci napadeného rozsudku musel vydat povolení k provozování daňového skladu někomu, komu nemělo být vydáno. Pokud jde o tvrzení, že by mu mohly vzniknout nepříznivé následky, uvedl, že stěžovateli taková argumentace vůbec nepřísluší. Žalobce navíc již vynaložil finanční prostředky v souvislosti s podáním žádosti o povolení k provozování daňového skladu a nakoupil si potřebné vybavení, neboť předpokládal, že mu bude povolení vydáno. Žalobce dále nesouhlasí s názorem, že zákon o spotřebních daních neumožňuje povolení odejmout v případě, že by Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil. Podle § 20 odst. 19 písm. a) zákona o spotřebních daních může celní ředitelství povolení odejmout, jestliže pominuly důvody, na jejichž základě bylo vydáno. Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tedy podle žalobce nejsou splněny. Stěžovateli nezpůsobuje realizace napadeného rozsudku žádnou újmu, naopak přiznání odkladného účinku by oddálilo vydání povolení a zahájení podnikatelské činnosti žalobce, což představuje finančně vyčíslitelnou újmu, která je nesouměřitelná s tvrzenou imateriální újmou stěžovatele.

Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení přednesených argumentů dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou naplněny.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Návrh stěžovatele, který je správním orgánem, je třeba hodnotit ve světle názoru vyjádřeného v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikovaného pod č. 1255/2007 Sb. NSS (byť k částečně odlišné právní úpravě): „*S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.*“ V citovaném rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro udělení odkladného účinku případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

Nejvyšší správní soud si je plně vědom, že návrhům správních orgánů v některých případech bylo vyhověno právě s přihlédnutím k citovanému usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, zejména s ohledem na problematičnost

skutečnosti, že by vedle sebe mohla existovat dvě odlišná či dokonce protikladná správní rozhodnutí o téže věci (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2008, č. j. 3 Ads 29/2008 - 35, dostupné na www.nssoud.cz). V posuzované věci však dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že návrh není důvodný.

Nejvyšší správní soud stejně jako v usnesení ze dne 15. 7. 2009, č. j. 6 Ads 87/2009 – 49, upozorňuje, že institut odkladného účinku je primárně spjat s žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek přiznávaný žalobě má proto ochránit tohoto adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy. Stále totiž platí, že podle § 2 s. ř. s. poskytují soudy ve správním soudnictví primárně ochranu veřejným subjektivním právům. Postavení žalovaného správního orgánu, jemuž soudní řád správní přiznal legitimaci podat kasační stížnost jako orgánu moci výkonné, spíše ale nasvědčuje tomu, že poskytnutím legitimace k podání kasační stížnosti správnímu orgánu se vyjadřuje zájem na efektivitě působení objektivního práva a jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Z tohoto hlediska je nutno nazírat i na návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti správním orgánem.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku vůči pravomocnému rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Přiznáním odkladného účinku se prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno; tímto zákonným postupem ovšem není přiznání odkladného účinku, ale až meritorní výrok o kasační stížnosti. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nepoměrně větší újmě.

Za relevantní důvod pro přiznání odkladného účinku nelze v daném případě považovat možnou finanční ztrátu, která by mohla vzniknout žalobci, pokud by mu v případě zrušení rozsudku krajského soudu bylo odebráno či zrušeno povolení k provozování daňového skladu vydané v mezidobí. Případnou škodu, která by mohla v budoucnu vzniknout žalobci, lze jen stěží spojovat s možným ohrožením veřejných zájmů, k jejichž ochraně je stěžovatel jako správní orgán příslušný. Účinky rozsudku krajského soudu, jehož vydání se žalobce podáním žaloby domáhal, nelze negovat pouhým poukazem na zájem, aby nevznikla škoda na straně žalobce. Péče o to, aby žalobci nevznikla škoda v důsledku možného zrušení rozsudku krajského soudu, náleží pouze žalobci. A to tím spíše, že žalobce sám s tímto důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí.

Jako další důvod stěžovatel uvedl, že zákon o spotřebních daních nedává celním orgánům pravomoc zrušit v mezidobí vydané povolení k provozování daňového skladu, pokud by bylo kasační stížnosti vyhověno. K tomu lze uvést, že krajský soud napadeným rozsudkem nezavázal celní orgány k tomu, aby bylo žalobci v dalším řízení vydáno povolení k provozování daňového skladu. Z odůvodnění rozsudku naopak vyplývá toliko to, že důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k provozování daňového skladu nemohou být důvody uvedené v napadených rozhodnutích celních orgánů. V tomto směru právní názor vyslovený krajským soudem nepředjímá další postup celních orgánů. Nelze proto bez dalšího tvrdit, že by v případě zrušení rozsudku krajského soudu vedle sebe stála dvě navzájem si odporující rozhodnutí celních orgánů.

Z důvodů uvedených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2013

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu